

UITGELICHT met... SABINA TIMMERMANS

Sabina Timmermans (1984) studeerde in 2007 af aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Zij exposeerde onder andere bij Tuingalerie Noordbrabants Museum, Willem Twee Kunstruimte in 's Hertogenbosch en bij Jan van Hoof Galerie in 's Hertogenbosch, die haar vertegenwoordigt. Sabina investeerde in een werkperiode bij sundaymorning@ekwc, het Europees Keramisch Werkcentrum in Oisterwijk. In haar schilderijen tast ze de grenzen af tussen cultuur en natuur, tussen binnen- en buitenruimte, oerwoud en tuin, gevaarlijk en veilig. In Oisterwijk kon zij volop experimenteren met klei en drie- in plaats van tweedimensionaal werken.

Waar ben je op dit moment mee bezig?

Momenteel werk ik in mijn atelier aan kleine verfstudies en collages op papier. Het is een speels onderzoek naar het concept 'tuin'. Wat is een tuin? Hoe ver kun je het concept van een tuin oprekken? Weerspiegelt een tuin onze menselijke verhouding tot de natuur? Kan een schilderij of collage ook een tuin zijn?

De studies zijn een manier om weer gevoel te krijgen met het schilderen en nieuwe beelden te laten ontstaan. Een jaar lang heb ik niet geschilderd, terwijl dat normaal gesproken mijn primaire bezigheid is. Door een werkperiode bij sundaymorning@ekwc heb ik me vooral gericht op het materiaal klei. Bovendien was het schilderen tijdelijk niet mogelijk in verband met oogproblemen en daaropvolgend een scheelzien operatie.

Daarnaast werk ik sinds april af en toe met mijn vader (tuinder) in het tuinonderhoud. Hierdoor ontdek ik veel over planten, hoe zij zich gedragen en hoe wij ons tot planten verhouden. Deze ervaring voedt mijn beeldend

onderzoek naar het concept 'tuin'. Ik probeer met al mijn zintuigen de tuinen zo bewust mogelijk te ervaren. Soms spreekt dat tot de verbeelding, bijvoorbeeld wanneer ik naast een hoge taxushaag sta en binnenin die haag heel zachtjes een regen van oude blaadjes naar beneden hoor komen omdat mijn vader bovenin takken wegknipt.

Waarvoor heb je de lening van Fonds Kwadraat gebruikt?

In 2020 heb ik van april tot juli als artist-in-residence bij sundaymorning@ekwc gewerkt. Deze werkperiode heb ik kunnen financieren door middel van een crowdfunding project, een bijdrage van Stichting Constant van Renessefonds en een lening van Fonds Kwadraat.

Bodies for possible landscapes – links: Air & Water; rechts: Cycad Body

Wat heeft de lening voor je betekend en wat was het resultaat?

Dankzij de lening kon ik de artist-in-residence bekostigen en investeren in onderzoek, ontwikkeling en nieuw materiaalgebruik. Tijdens de werkperiode heb ik geëxperimenteerd met verschillende soorten klei, technieken en glazuur. Voor mij was klei een nieuw materiaal. Mijn werk heeft een duidelijk tweedimensionaal karakter. De uitdaging was om nu juist vanuit het driedimensionale te denken en te werken. Ik heb het als een enorme vrijheid ervaren om vanuit het materiaal ruimtelijke vormen te laten ontstaan. Deze vrijheid ben ik nu ook in mijn schilderpraktijk aan het opzoeken.

Het uiteindelijke resultaat van de werkperiode is een serie sculpturen genaamd Bodies for possible landscapes. Het zijn met de hand opgebouwde sculpturen die afgeleid zijn van vormen uit de natuur. De sculpturen nodigen je uit een landschap te zien als een verzameling lichamen waar je je met je eigen lichaam toe kunt verhouden. De organische sculpturen zijn gebaseerd op tastbare lichamen zoals boom-, dier-, plant- en rotsvormen, en alles daartussenin; de cilindervormige sculpturen met kleurverlopen zijn een vertaling van de minder grijpbare elementen in een landschap, zoals de lucht en het wateroppervlak.

Waar kunnen we je werk, on- en/of offline, bekijken?

Op mijn website vind je een overzicht van mijn werk. Ook kun je er een aantal teksten en een interview lezen waarin je meer te weten komt over mijn interesse in onze menselijke verhouding tot wat wij 'natuur' noemen. Via de nieuwspagina, Instagram en Facebook houd ik mensen op de hoogte van tentoonstellingen en activiteiten. In oktober is nieuw werk te zien tijdens een atelierpresentatie als onderdeel van mijn aankomende werkperiode bij het Vincent Van GoghHuis in Zundert. Daarnaast wordt mijn werk vertegenwoordigd door Jan van Hoof galerie in 's-Hertogenbosch.

Seen _ Scene 1 (links) en 2 (rechts) , 210x160cm, 2019. Foto Peter Cox

Wat zijn je toekomstplannen?

In september en oktober verblijf ik in de Vlaamsche schuur op Landgoed de Moeren, als artist-in-residence bij het Vincent Van GoghHuis in Zundert. Tijdens deze werkperiode staat het landschap in het gebied centraal, dat sterk bepaald is door hoe de mens zich in de geschiedenis tot de natuur heeft verhouden. Het vertrekpunt voor de werkperiode is het laatste schilderij dat Van Gogh heeft geschilderd, Boomwortels. Deze boomwortels zijn een mooi voorbeeld van natuur waarbij de mens het uiterlijk ervan heeft beïnvloed: het zijn hakhout bomen boven op een mergelafgraving rond Auvers-sur-Oise. Hakhout is een vorm van bosbouw waarbij de nieuwe aangroei steeds weer wordt afgehakt voor gebruik. Volgens sommigen brengt Van Gogh hiermee de strijd om leven en dood tot uitdrukking. Ik wil dit symbolische en laatste schilderij voor zijn dood verbinden met de plek waar het leven voor Van Gogh begon. Vermoedelijk heeft hij vergelijkbare structuren ook bij zijn geboortegrond gezien, aangezien daar ook een hakhout bos voorkomt. Om dat te ontdekken ga ik in het landschap van De Moeren en de Buisse Heide op zoek naar vormen en structuren die net als Boomwortels zijn ontstaan door de relatie die de mens aanging met het landschap. Naar aanleiding daarvan zal ik een nieuwe serie werken maken in het gastatelier.

Heb je een tip voor andere (jonge) kunstenaars?

Dat is een lastige vraag. Wat wil je als (jonge) kunstenaar? Zelf denk ik niet dat je precies kunt zeggen waarom je op een bepaald punt ergens bent, of hoe je dat punt bereikt. Ik heb het gevoel dat je niet altijd kunt sturen waar het pad je naartoe brengt. Het is wel goed om ervoor te zorgen dat je jezelf steeds weer in een situatie bevindt waarin er kansen en mogelijkheden voor je zijn. Niet al die kansen en mogelijkheden slagen en dat zou je niet tegen moeten houden. Wat ik persoonlijk belangrijk vind is dat je bewust en reflectief blijft kijken naar waar je mee bezig bent. En dat je met liefde, aandacht en integriteit doet wat je doet, ongeacht wat dat is en op welk niveau. Dat brengt je denk ik blijvende voldoening en zingeving.

Bodies for possible landscapes, atelieroverzicht